

[Bækgaard.]

henstiller, at den højtærede finansminister tilbagebetaler de allerede erlagte skattebeløb med den rente, som er almindelig i øjeblikket, for ellers føjes der endnu en uretfærdighed til denne sag, som i forvejen har nok af dem.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg finder i og for sig ikke anledning til at gøre alt for mange bemærkninger om denne sag. Det forekommer mig, at der er anvendt ord nok, og fra visse sider vel store ord nok, i sagen.

Man har talt om, at der er nogle, der vil blive urimeligt behandlet og komme ud for vanskeligheder, blive drevet fra hus og hjem o. s. v. Jeg synes, at der bl. a. i det ærede medlem hr. Storgaards betragtninger var noget, som tenderede i den retning. Deroverfor må jeg sige, at de lempelser, jeg har givet tilsagn om, naturligvis udelukker alle virkninger i den retning.

Jeg har stadig væk det synspunkt, at hvis man mener noget med det, der blev sagt også af forslagsstillerne ved første behandling, om det hensyn, der skulle vises de folk, der havde sat livet på spil, ja, så er det da helt naturligt og en rimelig konsekvens deraf, at man foretager den deling, som det tilbud, jeg har givet, er udtryk for, at man altså fritager de kutterejere, der selv var i England, for beskatning og gennemfører en lempelsesordning for de øvrige, en lempelsesordning, der går ud på, at de højst vil komme til at betale 50 pct. af den pålignede skat og altså i visse tilfælde mindre.

Det ærede medlem hr. Foged, som jeg synes var lidt vel stærk i sine udtalelser, talte om, at han følte, at det var en dom, man afsagde her. Det kan da i hvert fald kun være en dom over venstre og de konservative, der har set, hvor urimeligt dette er, og har ventet i 17 år — i 17 år — med at søge spørgsmålet løst og ikke har gjort noget som helst for at løse det, da de selv havde regeringsmagten fra 1950-53. Når det er så oplagt, som de herrer her vil give det udseende af, at disse fiskere ikke skal beskattes, kan jeg ikke forstå, at der skulle gå så lang tid, før man tog et initiativ dertil, og jeg kan ikke forstå, at venstres og de konservatives regering fra 1950-

53 ikke klarede det — alt sammen ud fra det synspunkt, at sagen er så oplagt og klar, som man i dag taler om den er. Jeg siger det en lille smule stærkt, fordi jeg synes, at der var nogle af de vendinger, de ærede medlemmer brugte, der sådan nærmest lå på grænsen af, hvad man kan tillade sig efter selv at have set på, at sagen lå uløst hen i så mange år.

Må jeg så til det ærede medlem hr. Storgaard sige, at det er i hvert fald ikke rigtigt at tale om, at nogen skal straffes på brødet efter de lempelsesmuligheder, som er stillet i udsigt. Når det ærede medlem så oven i købet taler om, at der er nogen, der skal straffes på brødet, fordi de ikke makker ret politisk, synes jeg nok, at det ærede medlem er ved at komme ud, hvor han ikke kan bunde. Jeg synes, han skulle være meget forsigtig med at tale om ikke at make ret politisk.

I øvrigt kan jeg gratulere de ærede medlemmer hr. Foged og hr. Edv. Jensen til det følge, som de har fået fra det ærede medlem hr. Storgaard, ikke mindst med de betragtninger, det ærede medlem på talerstolen anlagde i denne sag.

Jeg mener altså, at det er rigtigt at forkaste det foreliggende lovforslag.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger i anledning af enkelte af de udtalelser, der her er blevet fremsat af ordføreren for forslagsstillerne og af det ærede medlem hr. Storgaard.

Jeg vil sige som min opfattelse, at det er rigtigt, at en del kutterejere fik bådene beslaglagt og ikke personlig kom med til England af årsager, som de ikke kunne gøre for, men jeg synes ikke, det er rigtigt at hævde, at det ændrer ved den kendsgerning, at de ikke har døjet de kår, som deres kolleger i England levede under i hele denne lange periode, og som vel er den omstændighed, der gør, at de fleste alligevel mener, de må behandles anderledes. Det har man kunnet skønne også af den måde, hvorpå oppositionens ordførere har talt om hele denne sag. Der har ligget en indignation i tonen over, at man behandlede folk, der havde været borte fra fædrelandet, familie, kone og børn så længe, på den måde man gjorde. Der er altså en for-